

சிவமயம்.

திருக்கெலாய பரம்பரை ஸ்ரீமேய்கண்ட சந்தானத்து
நிகமாகம சித்தாந்த சைவ சமயாசாரிய பீடமாய்
விளங்காரின்ற

திருவாவடுதுறை ஆதீன குருமூர்த்தியாகிய

ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்தி

நா ன் ம ணி மா லே.

ஷே தருமூர்த்திக்குப்பின் கக-வது தருமூர்த்தியாக்

எழுந்தருளியிருக்கும்

ஸ்ரீலஸ்ரீ வைத்தியலிங்காதீதசிக

மகா சந்நிகாசல முதுவழிப்பு.

திருமூர்த்திக்குப்பின் கக-வது தருமூர்த்தியாக்

திர்சிரபுரம் உறையூர் ஷேவ சித்தாந்த சைவ தலதிகாரியும்,

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரமூர்த்தியாகிய தலதிகாரியும்,
த. தா. வாஸுதேவரட்டைச் சித்தாந்த ஞானப்பிரகாச

பூவாறூர், திருவானைக்கா, சைவசித்தாந்த சங்கங்களின்
உபாங்கிராசனுத்பதியும்,

சென்னை சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் அத்தியக்ஷரும் ஆகிய

“சித்தாந்த சைவப் பிரசாரகர்”

திர்சிரபுரம் உறையூர்

தே. பெரியசாமி பிள்ளையவர்களால்

இயற்றி வெளியிடப்பெற்றது.

யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீஸஸ்ரீ சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள்.

வடகலையாஞ் சிவஞான போதத்தை வண்டமிழின்
வாய்ப்பச் செய்து

திடமுறுநல் வார்த்திகமாம் பொழிப்பிரையுந் தெரித்
கண்ட தேவன் [தருண்மெய்

குடமுனியும் போற்றவருங் குருமரபின் வருமதி
குருகோ முத்தித்

தடநகரத் திறைநமச்சி வாயகுரு தாட்கன்பு
தஷழப்ப மாதோ.

சொல்லணியும் பொருளணியுந் துறுத்தினான் மணிமலை
சூழ்ந்து செய்தான்

நல்லவணி சொல்லுமணி யாளனவன் யாரென்னி
னவிலக் கேண்மின்

சொல்லுமணி செய்தொளிநு முறந்தைநகர்த் தேரீன்றி
சுகுணத் தோன்றல் [வளர்

கல்லுமுரு கக்கவிசெய் பெரியசா மிப்பிள்ளைக்
கவிஞர் கோவே.

சிவமயம்.

மதிப்புரைகள்.

சென்னை வளர்ச்சித்துறை தமிழ் அமைச்சர்
உயர் திரு. சர். தி. நெ. சிவஞானம் பிள்ளையவர்கள்,
Kt. பி. ஏ., எம். எல். சி.

திரு. தே. பேரியசாமிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியிருக்கும் இந் நான்மணிமாழையைப் பார்வையிட்டேன். சொன்னவமும் பொருணயமும் பொருந்திய பாக்கள் நிறைந்து பொலிவுற்றுள்ளன. நூலின் இறுதியில் ஆசிரியர் சைவ சித்தாந்த சாரத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லியிருப்பது பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

மயிலை,
28-2-1926.

தி. நெ. சிவஞானம்.

சென்னை சட்ட கலாசாலைப் பேராசிரியரும்,
தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளரும் ஆகிய,
உயர் திரு. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்,
அட்வோகேட், எம்.எ., எம்.எல்.

அன்பார்ந்த ஐய,

தங்கள் நூல் மிகவும் எளிய இனிய செய்யுள் நடையில்த், சித்தாந்த உண்மைகளை ஒரூ் கோவைப்படுத்து, சித்தாந்த ஆதீன முதற்றலைவராய ஐந்தெழுத்தாசிரியர் உள்ளன்மையை உலகிற்கு விளக்கத்தக்க நற்பாட்டாக அமைந்துள்ளது. இதனைச் சைவ நன்மக்கள் யாவரும் அன்புடன் போற்றிப் பயன் கொள்ளற்பாலர், இந்நூல் ஆசிரியரது சைவப்பற்றும், சிவனடிப்பேரன்பும், முன்னோர் மொழியைப் பொன்னேபோற் போற்றுமாற்றலும், இதன்கண் தெளிவுற மிளர்கின்றன.

40, எழும்பூர் ஹைரோடு, }
27-2-1926. }

இங்ஙனம், அன்பன்,

K. சுப்பிரமணியன்.

உ-
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீசிதம்பரம் ஸ்ரீமீனாதி தமிழ்க் காலேஜ் பிரின்ஸிபால்
“ மஹாமஹோபாத்தியாய ”

பிரம்மஸ்ரீ வே. சாமிநாதையர் அவர்கள்.

நேரிசை வெண்பா.

வான்மணியாய்க் கோமுத்தி வாழ்நமச்சி வாயகுரு
நான்மணி மாலை நவின் றன்னால்—கான்மலிந்து.
தேமிக்க சோலைசலாந் தென்னுறந்தை யூர்ப்பெரிய
சாமிப் பெயர்க்கவிஞன் றுன்.

வேம்பத்தூர்ச் சங்க வித்வான்களில் ஒருவராகிய

பிரம்மஸ்ரீ சௌந்தர பாரதிகள்.

முத்தாந்தத் தொளிந்துறைசை யாணமசி வாயகுரு
மூர்த்தி தாளில்

தொத்தாரும் பூமாலை வாட்டமுறும் மணிமாலை
துளையா மென்றே

வித்தார மிகுமமுதச் செந்தமிழ்நான் மணிமாலை
வியப்பாய்ச் சேர்த்தான்

சித்தாந்த பாறுவெனும் பெரியசா மிப்புலவர்
திலக மன்னே.

ஸ்ரீசிதம்பரம் ஸ்ரீசிவஞானத்திருத்தருளி

ஸ்ரீமத் திருமெய்கண்டார் உரைமுக மாணுக்கர் சாமிகள்.

திருவா வடுதுறைவாழ் சீர்நமச்சி வாய

குருநான் பணிமாலை கூறும்—பொருவாத்

சித்தாந்தச் செம்மலெனுஞ் சீர்ப்பெரிய சாமிதனக்

சித்தாலத் தில்லிணையா ரே.

மும்மணிக் கோவை முதலியோ வன்றியிந்நான்
மெய்ம்மணி மாலை மிலைகுருவோ—தம்மில்
தமதர மெண்ணின் றமதரமே யெண்ணில்
எமதளவன் நிந்நூ லியல்.

திருவாவடுதறை யாதீனத்து
பெரியபூசை

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சாமிகள்.

புலமலி முனிவர் சூழ்தருந் துறைசைப்
புண்ணிய மானகர் வாழும்
நலமலி நமச்சி வாயதே சிகர்க்கு.

நான்மணி மாலையொன் றணிந்தான்
குலமலி கல்விக் கிணையிலான் சுதுணன்
சூர்த்தமா மதியின னுறையூர்த்
தலமதில் வாழும் பெரியசா மிப்பேர்
சைவசித் தாந்தன்வா ழியவே.

ஸ்ரீமெய்கண்ட சாத்திரப்பிரசாரகர்
வண்ணக்களஞ்சியம்

ஸ்ரீமத். காஞ்சி நாகலிங்க முனிவர்.

கோவளர் ஞானக் கோமுத்தி நகரிற்
குலவலிற் றிருந்தருள் கொழிக்கும்
சீவளர் பஞ்சாக் கரகுரு முதல்வர்
சேவடி மேவிட நாற்பான்
பாவளர் மாலை பாடிநன் கணிந்தே
புஷ்பமறச்சிவ வெளி படைத்தான்
பூவளர் பெரிய சாமிநாற் கவிதைப் புயலெனும்
புலவரே றம்மா.

ஸ்ரீவன்றொண்டரவர்கள் மாணக்கர்
காரைக்குடி

உயர்திரு. ராம. சோ. சோக்கலிங்கச் செட்டியார் அவர்கள்.

சுத்தாத்து விதசைவ சித்தாந்த சந்மார்க்க
சகோதய விலாச நிலையே
தூயநித் தியவாழ்வு தருவதெனும் வாய்மைமுற்
றொடர்பினுப தேசமுறையின்
உய்த்தோர்ந்து பரிபாக ருய்வா வடுதுறையி
னுலகர்வடி வுற்றுவந் தாங்
குணர்த்திவீற் றிருந்தருளி நமசிவா யப்பெயரி
னுவ்வுண்மை தேற்று சிவனுக்
கத்தாசர் கைம்மாறு புரிவதரி தேனுநன்
றவன்பணிசெய் தேகிடத்தல்
அதுவாயின் னவர்கடமை யெனுஞ்சருதி சிரமேற்கொ
ளன்புநிறை யின்ப சீலன்
சித்தாந்த நிலைதேற்று பெரியசா மிச்செம்மல்
செப்பும்ச் சிவபிரான் றன்
திருவடி யி லினியநான் மணிமாலை யணிபெருந்
திருப்பணி விளக்கி னானே.

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராசிரியர்

உயர்திரு. ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள்.

சீராருஞ் செங்கமல வெண்கமலத் தேவியர்கள்
திருந டஞ்செய்
பேராரும் பெருஞ்சபையா மாவடுதண் டுறையுறையும்
பெரிய பெம்மான்

ஏராருங் குருபஞ்சாக் கரதேவ னிணையடிக்கே
 பென்றும் வாடா
 நாராரும் நான்மணிமா லிகைகுட்டி யுய்ந்தனன்
 னாவல் லீரே
 புத்தமுதத் தினுமினிக்கும் புண்ணியநான் மணிமாலே
 புனைந்து சாத்தும்
 அத்தகையோன் யாரென்னி லுறையூரே யுறையூரா
 யமர்ந்து வாழ்வோன்
 எத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோன் முப்பொருளி
 னியல்புந் தேர்ந்தோன்
 வித்துவ சிகாமணிநம் பெரியசா மிப்பெயர்கொள்
 மேன்மை யோனே

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி,
 தலைமைத் தமிழ் ஆசிரியர்,
 உயர்திரு. மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்.

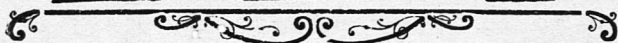
அருமைமிகு மாவடுந் றுறைநமச்சி வாயகுரு
 வடிகள் போற்றிப்
 பெருமைசெறி நான்மணிமா லைடெனுநூற் சுவைத தும்பப்
 பெரிய சாமி
 இருமையுறு புகழுடையா னியற்றியெமக் கின்பளித்தா
 னிவன்சீ ரொங்குந்
 திருமருவி நாடோறுஞ் செம்மையுட னெனிரந்தினிது
 சிறக்க மன்னே.

திருக்கலாய பரம்பரை திருவாவடுதறையாதீன
சுந்தாத்துவித சித்தாந்த ஞானபீடாருட

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாவடுதுறையாதீனம்

ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகளா

நான்மணி மாவல.

விநாயகர் காப்பு.

மலர்தலை யுலகத் துயிரெலா மின்ப

வாழ்வுற வயங்குமுத் தமிழ்நா

வலர்புகழ் திருவா வடுதுறை யகத்து

மன்னிவீற் றிருந்தருள் கொழிக்கு

மலரிகதிர் பஞ்சாக் கரகரு விருதாட்

கலரிபெறு நான்மணி மாலை

சொலவல நலங்கொள் வரடிமாரு கோட்டுத்

தும்பியா நம்பிதா ணம்பி.

பஞ்சமூர்த்திகள் துதி.

பொற்பொதுவி னடம்புரியும் பூரணர்பூம் பதம்போற்றி
 புவன மீன்ற
 சிற்பனாசே வடிபோற்றி சிவப்பிரகா சக்களிற்றின்
 திருத்தாள் போற்றி
 வெற்பமரும் வடிவேற்கை வித்தகமுத் ஷதயர்கழல்
 விரிஞ்சம் போற்றி
 தற்பரன்றாள் பெறத்தாதை தாளெறிந்த சண்டேசர்
 சரணம் போற்றி

சமயகுருமணிகள் துதி.

விழவாரும் வேணுபுர வேதியர்தங் குலமணிதன்
 மென்றாள் போற்றி
 உழவாரப் படைக்கரத்தெ மொப்பிலா வாசீச
 ரொளிர்தாள் போற்றி
 மழவாரும் பேரன்பின் வந்தெமையாள் வன்றெண்டர்
 மலர்த்தாள் போற்றி
 முழவாரும் பெருஞ்சிறப்பின் முதுவாத வூர்ப்பெருமாண்
 மொய்தாள் போற்றி

சந்தானகுருமணிகள் துதி

சிவஞான போதமருள் திருவெண்ணெய் மெய்கண்டார்
 திருத்தாள் போற்றி
 சிவஞான சித்திதரு திருத்துறையு ராருணந்தி
 செழுந்தாள் போற்றி

தவஞான நிறைகடந்தை மறைஞான சம்பந்தர்

சரணம் போற்றி

நவஞானப் பிரகாச நல்குசில்லை புமாபதியார்

நறுந்தாள் போற்றி

அருணமச்சிவாயர், சித்தர் சிவப்பிரகாசர் துதி.

முத்தர்புகழ் திருத்தில்லை முதல்வருமா பதியடிக்கே

வைத்தமனத் தருணமச்சி வாயர்மலர்ப் பதம்போற்றி

இத்ததுவோ டிஞ்ஞான்று மெழின்மறைசை யிருந்திலகுஞ்

சித்தர்சிவப் பிரகாசர் சேவடித்தா மரைபோற்றி

நேர்முககுருமணிகள் துதி

நனித்தலைமைப் பெருங்கருணை யம்பலவா னாக்குருபொற்

சரணம் போற்றி

பனித்தமொழி பணித்தாளுஞ் சுப்ரமண்ய தேசிகனார்

பாதம் போற்றி

மனித்தபவப் பேறருளும் வைத்யலிங்கதேசிகனார்

மலர்த்தாள் போற்றி

இனித்தலைமை கொளத்துறைசைக் கெழுந்தருள்தே

மென்றும் போற்றி

[சிகர்கள்பத

திராவிடமாபாடிய கர்த்தர் துதி

அவஞான மதுபற்றி யலையாமே வவனிமிசை

சிவஞான மிதுவென்னத் தெளிவித்துச் சிறியேவென்

பவஞானப் பற்றொழித்த பரங்கருணைத் தடங்கடலாம்

சிவஞான முனிவர்பிரான் செங்கழற்பங் கயம்போற்றி

உ
சிவமயம்.

நூல்.

வேண்பா.

மோமேவு மார்பகத்து மாலவனும் வண்கமலப்
பூமேவு நான்முகத்துப் புத்தேளுங்—கோமேவு
மண்டர்களு மெண்டுறைசை யாணமசி வாயகுரு
தண்டைமலர்த் தாளே சரண்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சரணு கதமெனத் தாளடைந் தேன்றன் றனையதெனு
முரணு ணவ்மொழித் தின்பநல் வாழ்வின் முயக்கரவா
பரணு கமழ்துறை சைப்பதி வாழும்பஞ் சாக்கரமு
வரணு க வெஞ்சிலை யான்முனஞ் செற்றரு ளாரியனே.

விருந்தம்.

ஆரண நெறியு மாகமத் துறைபும்
ஆய்ந்தொழு கன்பரிற் கூட்டிப்
பூர்ண விற்பப் புணரியிற் நினைக்கப்
புண்ணிய நின்னுளத் தெண்ணிற்
காரணம் பேணு வாரெவர் மூல
காரண கருத்தனீ யன்றோ ?
தோரண மாடத் துறைசையம் பதியிற்
நூலங்குபஞ் சாக்கர குருவே!

ஆசிரியப்பா.

குருமொழி குறித்திவ் விருநிலப் பரப்பிற்
காடும் மலையு நாடு நகரமும்

துருவுபு பெரிது முருகுமுள் ளத்தீர்!

உய்திறம் வேண்டிற் செய்திறங் கேண்மீன்,

அதுதான்

நன்றசெய்யும் பழனத் துறைசையம் பதியே

திருப்படை வீடா விருப்புறு ஞான

திவாகர னாம சிவாயமெய்க் குருபான்

திருவருட் டிருமுன் மருவுத லொன்றே,

ஆதலின்

மன்னுவி ரந்நக ரினனே

உறுமுன் னீவிர் பெறுபயன் பெரிதே.

(ச)

வேண்பா.

தேசிகசி காமணியாத் தென்து வடுதுறைவாழ்

மாசிகந்த பேரின்ப வாரிதியே—பேசுகின்ற

முக்கூற்றுப் பொய்ச்சமய மூர்க்கருடன் சேர்க்காமல்

அக்கூற்றை வென்மா வருள்.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருளா லெனைத்தடுத்தாட்கொளி னன்றி யகிலமீசை

மருளா லுழலிச் சிறியேனுக் குய்திறம் வாய்ப்பதுண்டோ?

பொருளா லுயர்சிவ ஞானமெய்ப் போதப் பொலிவுடைய

தெருளார் துறைசைப்பஞ்சாக்கர தேவ சிரோமணியே! சு

விருத்தம்.

மணிதிகழ் மிடறும் வயங்குமெண் டோளும்
 வன்னியா ரொண்ணுதல் விழியும்
 பணிதிகழ் பூணும் பாற்றிநீர் ரௌரியார்
 பருதிநே ருருவமும் படைத்தெம்
 பிணிதிகழ் மூல மலவிரு மெித்துன்
 பெய்கழ லின்பினிற் பிணைத்தாய்
 அணிதிகழ் துறைசை யைந்தெழுத்தமல
 வாற்றுமா ரென்றறி யேமால்.

(எ)

ஆசிரியப்பா.

ஒன்றென் பதியா மன்றென் னுயிர்நீ
 என்றுள மியாநீ யன்றுளை பாசுத்
 தடையில மத்தடை யுடையைநீ யதனால்
 நாற்றிற யோனித் தோற்றமோ ரேழும்
 எய்தினை யவற்றுள் செய்தனை நல்வினை
 தீவினை யென்ன மேவிரு வினையே
 இத்திறத் நெளிய பித்தனீ யெங்ஙன் ?
 இருவினை யொப்பு மருமல பாகமும்
 ஒத்துறு மேலாஞ் சத்திநி பாதத்
 துத்தமர்க் குரிய முத்தியுற் றிடுதல்

ஆதலின்

திருவடித் தொண்டின் மருவடி யவருக்
கன்பிழைத் துறைதயவ் வின்பெளி துறுவை
என்றிறி துரைத்த வுன்றிரு வாய்மொழி
மறப்போ? வா வடு துறைப்பெருந் தனியுள்
வாழ்குரு நமச்சி வாய!

அடியனைப் புரப்ப துடையநின் கடனே

(அ)

வேண்பா.

கடபடா மேன்றுகுதர்க் கம்பேச மூர்க்கர்
இடமருவா வண்ணமெனை யீர்த்தே—புடவிதனில்
சித்தாந்த சைவநிலை சேர்த்தகுரு தென்றுறைசைக்
சுத்தர்பஞ் சாக்கரனே காண்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காண்பானுங் காட்சியுங் காண்பொரு ளும்மறக் காசினியிற்
பூண்பா யருளை யெனப்புசன் றுண்டனன் போதவின்ப
மாண்பார் தருதிரு வரவடு தண்டிறை மாநகரிற்
சேண்பார் தொழுவமர் பஞ்சாக் கரமன் திருவுளமே. (இ)

விருத்தம்.

திருவருண் மணமார் துறைசையம் பதியிற்
றிகழும்பஞ் சாக்கர ஞான
குருபர னிருகால் குடந்தம்பட் டொருகால்
கோதிலா மாதவப் பெரியார்

மருவரும் பரமா னந்தவாழ் வுறுவர்
 மதியொடு விதியிலாச் சிறியர்
 இருவினைக் கீடா யெண்ணிலாப் பிறவி
 யெடுத்தெடுத்த திறந்திடு வாரே.

(மக)

ஆசிரியப்பா.

ஏரார் கமலச் சீரார் மனையில்
 வீற்றிருந் துலகந் தோற்றுவித் தருளும்
 நான்முகத் தவநீ தான்செய் துதவும்
 புன்புலால் கெழுவுமில் வென்புலாம் யாக்கை
 ஆற்றிடு நிற்கு மேற்றிடு மெற்கும்
 நலனில் வினையாய்ப் பலனில் சமையாய்ப்
 எண்ணிகந் தனவிம் மண்ணகத் தொழிந்த
 புத்தலர் பொருவுன் கைத்திறன் காட்ட
 இற்றைநா ளருளப் பெற்றவிவ் வுடிலே
 மூவேழ் முறையு மீவாழ் வெய்த
 கோதழி வைகு மாகரு ணைக்கடல்
 பஞ்சாக் காரநா மஞ்சார் குருபரன்
 இருகான் மலர்க்கே யருகா வன்பின்
 மீளா வடிமை யானே யாகிப்
 பேறுபெற்ற குண்மையி னீறுபட லின்றே,
 ஆதலின்
 சென்றநாள் செயற்கரி தன்றெனின் செய்கையி
 னன்றி யிலவா மென்றயர்ந் தீண்டுறும்

செயற்கரி தென்னு நயத்தகு நன்றியை
மனங்கொடு தினந்தொறு மெம்மை
ஆண்டரு ளாண்டகைக் கன்புசெய் குவமே. (கஉ)

வேண்பா.

அன்புருவங் காட்டியெனை யன்றிரங்கி யார்கிலையேல்
என்புரிய வல்லே னிழிதகையேன்—பொன்பரவு
மாடமலி தென்றுறைசை வாழ்நமசி வாயநின்னிற்
றாடலைபோற் கூடுநிலை தா. (கங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலையா தழியு முடனிலை யென்ன நிலநிதிமா
முலையா ரெனுமின் முப்பொருள் வேட்டுறு முடர்மனங்
கலையா றிறையுயிர் பந்தமென் முப்பொருள் காமுறுமோ
தலையா லமரர் தொழும்ர் வடுதுறைச் சற்குருவே. (கச)

விருத்தம்.

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்ர மார்க்கம்
தாதமார்க் கம்மென்னைச் சாற்றுசதூர்ப் பாத
நன்மார்க்கத் தொருமார்க்க மும்மறியா தந்தோ!
ஞாலம்பேய்த் தேர்பிரம நாமேயா மென்னுந்
துன்மார்க்கத் துரிசருன்றன் சுத்தாத்து விதமெய்ச்
சுத்தநிலை காண்குவரோ? துரியநிலைச் சுடரே!
பன்மார்க்கத் தரும்பரவும் பளகில்வளத் துறைசைப்
பஞ்சாக் ஓரக்குருவாம் பகர்கருணைக் கடலே! (கரு)

ஆசிரியப்பா.

கடலுடை யுடுத்த புடவிமா முகட்கு
 முகமெனப் பொலிவது திகழ்சோ ண்டே
 அத்திரு மகனுதல் வைத்திடு திலதம்
 மாகநீள் சோலைக் கோகழி நகரே
 முத்தலம் புகழ வத்தலத் தமரும்
 நமசிவா யப்பெய ரமைசிவா தித்தனே
 தேசிக ரெவர்க்கு மாசிரோ மணியே
 குருமொழி யென்ன வருமொழி யெவைக்குந்
 தாய்மொழி யவன்றிரு வாய்மொழி யொன்றே
 அம்மொழி பெற்ற செம்மனச் செல்வர்
 சிலமுஞ் சீருங் கோலமுங் குணமும்
 அருளு மன்புந் தெருளுந் தீரமும்
 கல்விப் பெருக்கமும் வெல்புல் மாட்சியும்
 ஏனைய பிறவு மியம்ப
 மாலயன் றமக்கு மேலுவ தன்றே.

(கசு)

வேண்பா.

அன்றேயென் னாக்கைபொரு ளாருயிரும் யாமுடைய
 மென்றேற்றான் லாளா விருப்பனே—என்றேனும்
 என்னருகெய் தேலநடுவு வீதோபார் தென்றுறைசை
 மன்னமசி வாயகுர வன்.

(கசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வன்ம மிகுத்த கொடுமனத் தேன்செய் மறவீனையுள்
தன்மனத் தொன்றுங் கொளாதெளி வந்தென் றலையின்மிசை
பொன்மலர்ப் பாதம் பொருத்தவுங் கோழுத்திப் போதகுரு
வின்மய மென்மயஞ் சின்மய மாகிய தென்மயமே. (கஅ)

விருத்தம்.

எனையுங் காட்டா திறையாய் நிறையும்
உனையுங் காட்டா துறுபா சமொரு
தனையுங் காட்டாத் தகைகொள் வகையென்
புனையுந், துறையைப் புரிதா கரணே! (கக)

ஆசிரியப்பா.

கரமலர் பொருந்தும் விரனிரை சின்முத்
திரையினைக் காட்டிப் பரமுடவர் பந்தம்
முத்தி யென்ன வித்திறம் யாவும்
அன்று மென்று முன்றிரு வாயாற்
சொல்லா மன்னீ சொல்லினை சொல்லுவை
ஆவடு துறையென் மாவள நகரில்
மருவிப கடுணை யொருகுரு ராய
பாடுவே யுயர்வே ஞான போதப்
புத்தக மொருகை வைத்ததென் னென்னில்,
வித்தகத் திறஞ்சா லுத்தம வந்நூல்

அமைபிற வாய சமயக் கணக்கர்
 கைப்படிற் றமது பொய்ப்படு கருத்திற்
 கேற்றவா நெல்லா மாற்றியுங் கூட்டியுந்
 திருத்துவ ரென்னுங் கருத்தின லென்னில்,
 ஆக்குந் தொழிலின் மீக்கூந் துடைய
 நான்முகத் தோருமன் றுன்மகிழ்ந் தீன்ற
 சனகரா தியரு முனையலா திறையும்
 அறிவரு மாண்பிற் செறிபொருட் சிவணி
 மன்னிய சிறப்பி னந்நூற்
 கருகரோ வவர்பா ரொருவரு மிலரே.

(உய)

வேண்பா.

இலையென் நிரப்பார்க் கிருவகைய வாழ்வுந்
 தலையன்பிற் றந்தருளுந் தாணு—கலையார்
 திருவா வடுதுறைவாழ் சீர்நமசி வாய
 குருவாகு மென்றுளமே கொள்.

(உக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொள்ளைக் கதிர்மணிக் கோபுரம் வாய்ந்தொளிர் கோகழிவாய்
 வள்ளற் குரவனெம் பஞ்சாக் கரசிவ மாமணியை
 உள்ளக் கிழியிற் பொதிவித் துடைய வுறுவர்க்கல்லாற்
 கள்ளப் பவஞ்சக் கொடுத்துயர் வெள்ளங் கூடப்பரிதே. ௨௨

விருத்தம்.

கடலுறுநீர் புடவியின்மண் கதனநா ளிணையளந்து
 கணித்துக் காணுந்
 திடனுளவா மெனினுமென்றன் சென்மவகை தொகை
 திறனிங் குண்டோ? [தேருந்
 மடவொழித்தென் மனத்தளியின் வதிதருங்கோ கழிநமசி
 வாய ஞானச்
 சுடருடைய தினகரனே! தொண்டனினி யண்டுபவந்
 தொலைத்தாள் வாயே. (உரு)

ஆசிரியப்பா.

தாழ்வினிற் றளர்வும் வாழ்வினின் மகிழ்வுந்
 துன்னா சுவையா முன்னாள் முயன்ற
 தீவினைத் திறனுந் தூவினைத் தொடர்பும்
 தரவரு மென்ன வொருமனப் பட்ட
 அன்பரன் பிற்குவந் தின்புற வியற்றுவம்
 அல்லா தும்போற் பொல்லாப் புலைத்தொழில்
 வல்லார் சிவநெறி கல்லாக் கயவர்க்
 கருள்கில மென்னி லொருமொழி யடியேன்
 விள்ளுவன் கேட்டி முள்ளியஞ் செடிக்கும்
 திருவருள் புரிந்த வொருபெரு மருபு
 நின்னதே யன்றிப் பின்னைவே றுளதோ?

ஆதலா லமரருங் காதலாற் கைகுவித்
தேத்குறுஞ் சீர்கூர் தேத்துளிப் பொதும்பர்
சூழ்தருந் துறைசை வாழ்குரு ராய!

உன்றிருச் சமுகத் துற்ற

புன்றலைச் சிறியேற் புரப்பது முறையே.

(உச)

வேண்பா.

முறிபெற்றுக் காட்டினின்பான் முத்திபெறப் பெற்றான்
குறிசாம்பான் பத்திரிலை கூடேன்—சிறியனேன்
பஞ்சாக் கரதேவ பண்டிதநின் கோகழியே
தஞ்சானேற் கின்பநிலை தா.

(உரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாயினு நீயினி யாயென் றுணர்ந்துன் சரணினையே

நாயினு நாயனை யேனிறு கப்பற்றி நம்பிவந்தே

மேயின னூலிப் பிடிவிட் டகல்கிலன் மெய்யிதுவாம்

சாயினைத் தாங்கும்பொழிலா வடுதுறைக் கற்பகமே. (உசு)

விருத்தம்.

கற்பனைக் கவிமழ் காளி யக்கலை

அற்பனைக் கோகழி யார்பஞ் சாக்கர

சிற்பர னுண்டுமெய் கண்ட சீர்க்கலை

விற்பனத் துற்பவம் வீட்டி னானரோ.

(உஎ)

ஆசிரியப்பா.

அரவிறை சுடிகைப் பரவைமா ஞாலத்
 தீரிரு தோற்றத் தோரெழு பிறப்புள்
 பகுத்துண ருந்திற் மிகுத்துள தாதலின்
 மனிதப் பிறப்பே யினிதினி தென்றும்
 சொற்படு மனைய வற்பவந் தானும்
 செய்தவ மில்லார்க் கெய்தரி தென்றும்
 அடுத்துள வவ்வுட லெடுத்தன ரியாரும்
 மனமொழி மெய்யாற் றினந்தொறுந் தினந்தொறும்
 ஐவகைச் சுத்தியுஞ் செய்வகை செய்து
 முழுமுதற் பொருளை வழிபடற் கென்றும்
 மொழிகுவ ரவ்வழி யொழுதுகுவ ரான்றோர்
 ஒருகுறையேனு மருவா தவ்வுடல்
 அடைதரப் பெற்ற கடையனோ! வம்ம!
 ஈயு மெனும்புஞ் சீயுஞ் சேவலும்
 புலியும் பூசையு மெலியு மெருதும்
 முசுவும் பசுவு மசுவழு மரவி
 நாகமு ளெண்டுங் காகமுங் கழுகுமென்
 றித்திறத் தெளியவு முத்தியுற் றிடுகீர்
 ஓதியு முரைத்து மாதர்தம் மயலாங்
 காதற் கடற்க ணாதரத் தழுந்தி
 யவர்க்கிதஞ் செய்வான் கவர்மனத் தினனாய்

நன்றிது தீதி தென்றுணர் கிலாதே
 புன்பெர்ரு டேடியு முன்புவந் தொருவர்
 பசிதவி ரென்றுளக் கசிவுடனிரக்கினும்
 பிடியுமீ யாமற் றடியுடற் பேணுபு
 வாணாள் பலவும் வீணாக் கியதோர்
 உய்தியில் பாதகக் கைதவ னாயினு
 மும்மல முறுக்கிய செம்மனச் செல்வர்
 தம்முட னொருவனா யும்முயர் திருமுன்
 கரதலங் குவித்துப் பரவிடும் பேறு
 துன்னின னாதலி னென்னிரு வினையும்
 போக்குவித் துன்றன் பூக்கமழ் பொற்பதீத்
 தீறிலா விற்பப் பேறளித் தருள்வையேல்
 இத்திறத் துன்புகழ் முத்தலத் தொளிரும்
 முரசுகண் டஞ்சா மொய்ம்பின்
 அரச வனத்தம ரருட்குரு மணியே!

(உஅ)

வேண்பா.

குருவடிவாய்க் கல்லால் குளிர்ந்தருவார் முக்கட்
 குருவழியிற் கோகழிவாழ் கோமான்—திருவடியைச்
 சந்ததமும் போற்றுகைவ சன்மார்க்க ருக்கருக்கன்
 ளந்தத் திசையெழினு மென்.

(உக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

என்னை விளித்துத் தனதரு ணைக்கி லென துவினை
தன்னை நிகர்செய் துறுமல பர்கஞ் சமைத்ததன்மே
லன்னை பதிவுறுத் தாண்டருள் கோகழி யைவரிப்பேர்
மன்னை மறந்து புறந்தொழு வேன்கொலிவ் வையகத்தே.

விருத்தம்.

அகமகப் புறமும் புறப்புறம் புறமென்
றமர்சம யப்பிணக் ககன்றே
நிகரறு சமயா தீதமெய்ந் நிலையை
நீசனேன் பெற்றதென் றரமோ!
தகவுறு மீன்ற தாயினு மினிய
சாமிநின் றயவன்றோ தரணி
நகவுளேன் செயலென் னாதனே! துறைசை
நமச்சிவா யாநவ மணியே!

(ஊக)

ஆசிரியப்பா.

நவரசந் ததும்புங் கனிமலர் மாலை
பெருசார் வத்துன் னிருகான் மலர்க்கே
நனவினுங் தனவினு மனவர தமுநான்
சூட்டுமா றெருவரம் வேட்டன னிவ்வரம்
பெற்றிடத் தகுதி யுற்றில னென்னில்,
துறைசைமா நகர்வயி னுறையருட் கடலார்

திருநம சிவாய வொருகுரு பரநின்
பெயரெனுந் தூய வயர்மது வேனு
மென்னுத் தழும்பவோ தென்னு
வொருவர மேனுந் தருதிநன் நெனக்கே

(௩௨)

வேண்பா.

நன்றார் திருத்துறைசை நாதனார் நாமமொன்றே
தன்று லுறவொருகாற் சாற்றினால்—பொன்றாத
ஆனந்த வாழ்வுறுமென் றுகமந்தே ரார்புரிவர்
தானந் தவவிரதந் தான்.

(௩௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானெனை முன்படைத் தானெனுந் தெய்வத் தமிழ்மறையின்
றேனெனு மின்பத் திருமொழிச் செம்பொரு டேற்றுவிப்பாய்
கோனென வந்தெங் குடிமுழு தாண்டருள் கோகழிவாழ்
வானெனு மெய்கண்ட மன்மர போங்கு மணிவிளக்கே! ()

விருத்தம்.

கேவலத் தெதான்று முணர்தரா வண்ணங்
கிடந்தநா யேன்றனக் கிரங்கி
மாவலத் துறுமிச் சகலமா நிலையை
வழங்கினை மற்றிதி னின்று

நாவலத் தமையுஞ் சுத்தமென் நல்காய்?

நவிலிது நல்குவார் பிறரோ?

துவலத் துறைசைச் சைவசித் தாந்தச்

சுத்தசாட் குண்ணிய பொருளே!

(நரு)

ஆசிரியப்பா.

பொருவறு காட்சித் திருமணி மாடத்
தவளவொண் பளிங்கி னுவளகத் தொருதங்
கடிமணக் கொழுந ருடனுறை மாடவார்
புலவியிற் போக்கிய கலன்பல மறுகின்
எல்லொளி பரப்பலி னல்லிலை யாமெனும்
ஆவடு துறைவயின் மூவுல குந்தொழ
வழுவறு முழுமதிச் செழுமுகத் திருவிழிக்
சுடைபொழி யருண்மழை தடையறப் பெருகிட
பவளச் செவ்வாய் தவளக் சூறநகை
முப்பொருள் வைப்பெனு மொப்பரு நூலொரு
காந்தளங் கரதல மேந்துற மற்றோர்
பொன்மலர்க் கரமுயர் சின்முத் திரைகொள
இடக்கால் வலப்பான் முடக்குபு நிமிர்த்தி
கட்டறுத் தெய்து மட்டறு முயிரெலா
மேன்று தரிக்கு நோன்று ளாய
வலப்பத மின்ன வலப்பத மென்ன
காட்டியாங் கிணிது நீட்டுபு நிறுத்து

இளங்கதி ரயுதம் விளங்கொரு வடிவுந்
 நிருந்தென் வருளொளித் திருந்தெழின் வடிவின்
 பற்பபீ டிகைமிசை பொற்பவீந் நிருந்தே
 புறப்புறச் சமயமுன் மறப்பகை யறவும்
 அரும்பு மலர்காய் விரும்புங் கணியென்
 சரியை முதலாம் விரியுநான் மார்க்கத்
 துய்வகை யொழுகுஞ் சைவமா தவர்கள்
 சிரமிசை குவித்த கரதலத் தினராய்க்
 கழிமகிழ் வறவு மொழியிரு வகைய
 கருணையி னுயர்பே ரருண்முறை நடாத்துந்
 திக்கெலாஞ் செறிபுகழ் சக்கர வர்த்தி
 யாயசீர் நமச்சி வாயமா வள்ளால்
 நின்முன் னாயேன் சொன்முறை யொன்றால்,

அதுதான்,

பொருவலி படைத்த கருமலப் பகைவன்
 உற்றெனைப் புரிசெயல் சொற்றிடத் தரமோ?

அன்றியும்,

அற்றைநாண் முதலெனைப் பற்றுபு நின்றே
 சேண்டொழுங் கீர்த்தி யாண்டகை நிணையும்
 நின்னடித் தொழும்ப னென்னையுந் தன்னையுந்
 தெரிந்திடா வண்ணங் கரந்துறைந் திடுமே,

ஆதலின்,

மலவய மாற்றியிந் நிலவுல கத்தில்
உடையான் வயமே வுடைப்பொருள்
என்றிட வெளியினை நன்றேற் பதுவே.

(௩௬)

வேண்பா.

நகர மகரமென நண்ணுமலம் போக்கி
வகர மெனுமருளான் மண்ணில்—யகரமெனு
நாயேன் சிகரமெனி னற்றாள்சே ரப்பரிவாய்
ஆபேநே ருந்துறைசை யாய்.

(௩௭)

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆய்வா ரொருசிலர் முப்பொரு ளுண்மையை யாங்கொருசார்
காய்வார் மயல்சில ரானந்த போகக் கடலகத்தே
தோய்வார் சிலர்சிலர் தொண்டுசெய் துய்யத் துணிவுடனே
ஏய்வார் துறைசைப்பஞ் சாக்கர தேவ னெழின்மடத்தே

(௩௮)

விருத்தம்.

தேசிக மணியே துறைசையம் பசிவாழ்
செல்வமே சீவன மெனக்கே
பேசிடு மலம்வியா பகமதோ வன்றிப்
பிறவியாப் பியங்கொலோ வென்றேற்
காசிலவ் விரண்டு மன்றது வகற்ற
வகன்றிடும் வியாத்தியே யென்னப்
பேசினே யின்னும் பெயர்த்திடா யென்னிற்
பின்னையார் பெயர்க்கவல் லாரே.

(௩௯)

ஆசிரியப்பா.

ஆர்மதி யரவு நீர்புனை வேணி
 அழலுமிழ் துதல்விழி மழைநிகர் கறைக்களன்
 மான்மமுகக் கரதலம் பான்மகிழ் பான்மொழி
 நவிலிவை நீத்துச் சிவமுதற் பொருள்யாம்
 திருவரு ளதனாற் குருவுரு மருவினம்
 அன்பநீ யஞ்சலை யுன்பணி யுவந்தேம்.—ஈண்டு
 வருகென வருகினி லிருவென விருத்தி
 அளவினாள் முயன்றுந் துளவினான் காண்ப்
 பொன்றிகழ் பூம்பத மென்றலை சூட்டுபு
 பரமுயிர் பந்தமென் றுரைசெயு மின்ன
 முப்பொரு ளுண்மை செப்புவங் கேளென
 பரமெனல் யாமே விரவுயிர் நீயே
 பந்தமெ னப்படும் பிந்திய வதுதான்
 நின்னைப் பிணித்துறு மன்னிருட் கட்டே.—இவற்றுள்
 பதியிறை பரஞ்சிவ முதற்பல பெயருடன்.—யாமே
 நித்திய நின்மல நிர்விகா ரம்பரம்
 நிரக்குண நிச்சல நிரஞ்சன நிராமயம்
 சுத்தஞ் சுதந்தரந் தொலைவில் வியாபகம்
 ஏகம் முதன்மை யின்பநிர் விடயம்
 சர்வஞ் ஞத்துவஞ் சர்வகர்த் திருத்துவம்
 சத்துவம் ஞானந் தத்துவா தீதமென்
 றிவைமுதற் பலவா நவையறு மியல்பினம்.—இனியே

அணுவியிர் சீவ னுன்மா புற்கலன்
 பவியு மாணன்மு னிசைபல பெயருடன்.—நீதான்
 என்றுதொட் டியாமுள மன்றுதொட் டிலையாய்
 மலத்தடை யுடையையாய் வல்வினைக் கீடாய்
 எண்ணிலாப் பிறவி யெடுத்தெடுத்த தெய்ப்பையாய்
 சிற்றறி வேடு சிறுதொழி லுடையையாய்
 எண்ணிறந் தனையாய் நண்ணும்வியா பகமாய்
 தன்வய மிலையாய் தலைவனை யுடையையாய்
 அறிவித் தன்றி அறிதிற னிலையாய்
 எப்பொருள் சார்தரு மப்பொரு ளேயாம்
 பனிக்கைப் டொருவ விளங்கெமைச் சாரின்
 எம்மியல் புடையையா யம்மலச் சார்புறின்
 அவ்வியல் புடையையா யார்தரு தகைமையின்
 சார்ந்ததன் வண்ணமே யார்ந்தனை யாயும்
 சொல்லிய விவைமுதற் பல்லியல் புடையையால்.—அன்றியும்
 பந்தந் தனைமுன் பகர்பெயர் படைத்த
 பாசப் பான்மை பேசுவஞ் சிலவே.—அதுதான்
 ஆணவங் கன்மம் மாயைமா யேயம்
 திரோதை யென்னத் திகழுமை வகையாய்.—அவற்றுள்
 ஒன்றே யாகி யுறுமுயிர் தோறு
 அனந்தமே யாகி யறிவையுந் தொழிலையும்
 மறைத்திருந் தேநிலை மன்னிய தீதம்

ஓரை யெல்லையி லொழிந்திடு மநேக
 சத்திக் ஞுடைத்தாஞ் சடமா ணவமே.—அதாஅன்று
 கன்ம மென்னக் சொன்மல மோவவ்
 ஷயிர்கள் மனம்வாக் குடல்மூன் றானே
 பண்ணிய புண்ணிய பாவமா மிவையும்
 எடுத்தசன் மத்தி லியற்றிடு மேல்வை
 ஆகா மியமா யாருற் பவந்தொறும்
 இன்னன மியற்றிய வன்னவை பக்குவம்
 புணர்வுறுங் காறும் புத்திதத் துவத்தின்
 ஆதர வாக வமைமா யையிலே
 தங்கிடு ஞான்று சஞ்சித மாயும்
 இனிவரு முடலையு மிவணிது கொண்டு
 துய்த்திடு மின்ப துன்பங் களையும்
 புரிந்து படினுறும் போது பிராரத்
 தம்மா கியும்பே ரம்மசார் வுறுமே.—அதாஅன்று
 மாயா மலமோ மருவிய விந்து
 மோகினி மானென மூனித மாமால்.—அவற்றுள்
 மூன்னுறு மிரண்டு மொழியுரித் தியமே
 உபயத் துதித்தவ் வுபயத் தொடுங்கலின்
 மானெனும் பின்னது தானநித் தியமே.—அன்றியும்
 சொற்றவம் மூன்றுட் சுத்தநித் தியமாய்
 வியாபக மாயரு வம்மாய்ச் சடமாய்

தூயசொல் வடிவுந் துன்பொருள் வடிவும்
 வருமுதற் காரண மாய்மயக் காததாய்
 ஆணவ மலத்தார்க் காகமா தியவாய்
 நிலவுறு மசத்தமே னிகழ்த்துநான் கியலுடன்
 இருமலத் தார்க்கே வியல்தது வாதிகள்
 சுத்தா சுத்தமாய்த் தோய்ந்து மயக்குஞ்
 செய்வதாய்த் திகழும் பகுதியின் பண்போ
 விர்து மேலாகி விளங்கிட வதன்கீழ்
 தோய்மோ கினியின் தூலபரி னுமம்
 ஆகியே சகலர்க் கமைதது வாதியாய்
 அடைந்திட்டான்ம வறிவவாத் தொழிலை
 ஏகதே சத்தன வென்ன வியற்றி
 மயக்கமே செய்யும் வைந்தவம் விர்தின்
 காரிய மாகிக் கலந்திடு முயிரை
 திரோதையா தென்னச் செப்புங் காலை
 ஆணவங் கன்ம மார்தரு மாயை
 எனுமும் மலங்களை யிருந்தொழிற் படுத்திப்
 பாகம் வருத்தெம் பகரொரு சத்தியே
 இவையே முப்பொரு ணவையி லிலக்கணம்.—இனியே
 ஒருமலத் தாருக் குணர்விற் குணர்வாய்
 இருமலத் தாருக் கேறிவர்த் தெழுந்தும்
 அருளுவ மும்போ லாமும் மலத்தார்க்

கருள்வா னினைந்தித் திருவுரு வும்போல்
 வகித்தெழுந் தருளின மிகுத்தசீர்த் துறைசை
 வைகுவ மென்ற வாய்மையை நாளுங்
 சூருணையங் கடலே கடையேன்
 னினைதொறு முள்ளங் களிபெறு மாமே

(சு0)

வாழ்த்து

வாழ்க திருக்கைலை வாழ்க திருத்துறைசை
 வாழ்கதிரு மெய்கண்டார் மாமரபு—வாழ்கநல
 மெஞ்சாத சைவ மிலங்குமின் னூல்வாழ்க
 பஞ்சாக் கரதேவர் பண்பு

“சித்தாந்த சைவப்பிரசாரகர்”

“உறந்தைப் பெருந்தேவனார்” என்னும்

உறையூர் தே. பெரியசாமிபிள்ளை

இயற்றிய

துறைசை ஸ்ரீநமச்சிவாய தேசிகர் நான்மணி மாலை

முற்றும்.

